

Talan väckt den 26 maj 2010 — Tsakiris-Mallas mot harmoniseringsbyrån — Seven (7 Seven Fashion Shoes)

(Mål T-244/10)

(2010/C 221/79)

*Ansökan är avfattad på grekiska***Parter**

Sökande: Tsakiris-Mallas A.E. (Argyroupoli Attiki, Grekland) (ombud: advokaten N. Simantiras)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Seven S.p.A. (Turin, Italien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 22 mars 2010 i ärende R 1045/2009-2, och
- medge registrering enligt ansökan nr 5445481 om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket Seven Fashion Shoes för varor i klasserna 18 och 25, och
- förplikta motparterna att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet invändningsförfarandet och överklagandet vid harmoniseringsbyrån.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket 7Seven Fashion Shoes för varor i klasserna 18 och 25 — ansökan om registrering nr 544581

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det italienska figurmärket 7Seven, vilket registrerats under nr 769296 för varor i klasserna 14, 16 och 18, det italienska

figurmärket Seven, vilket registrerats under nr 928116 för varor i klasserna 16 och 18

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Upphävande av invändningsenhetens beslut och avslag på registreringsansökan för varor i klass 18

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 a och 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 207/2009 genom att överklagandenämnden felaktigt slagit fast att det finns en risk för förväxling mellan de två varumärkena, åsidosättande av artikel 65.2 i förordning (EG) nr 207/2009 jämförd med artikel 8.5 i samma förordning genom att överklagandenämnden helt underlåtit att undersöka huruvida artikel 8.5 i förordningen är tillämplig eller ej.

Överklagande ingett den 9 juni 2010 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 25 mars 2010 i mål F-102/08 — Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-256/10 P)

(2010/C 221/80)

*Rättegångsspråk: italienska***Parter**

Klagande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- under alla omständigheter upphäva det överklagade beslutet i dess helhet och utan undantag,
- slå fast att talan i första instans, vilken gett upphov till det överklagade beslutet, i sin helhet och utan undantag kan tas upp till sakprövning,
- i första hand, bifalla klagandens yrkanden i första instans, i sin helhet och utan undantag,

— förplikta svaranden att ersätta klagandens samtliga rättegångskostnader i samtliga instanser,

— i andra hand, återförvisa målet till personaldomstolen, i annan sammansättning, för avgörande i sak.

Grunder och huvudargument

Förevarande överklagande riktar sig mot det beslut som personaldomstolen fattade den 25 mars 2010. Genom detta beslut slog personaldomstolen fast att det var uppenbart att en talan om fastställande av att ett beslut av kommissionen att inte ge klaganden tillgång till en kopia av de foton som tagits i samband med flytten från dennes tjänstebostad i Luanda (Angola), och att förstöra samtliga handlingar avseende flytten var en nullitet, eller att det under alla omständigheter skulle ogiltigförklaras, samt om att kommissionen skulle förpliktas att utge ersättning till klaganden för den skada som denne åsamkats till följd av att kommissionen genomfört nämnda flytt mot klagandens vilja, delvis inte kunde tas upp till sakprövning, delvis att det var uppenbart att talan saknade grund.

Klaganden gör till stöd för sina yrkanden gällande såväl en fullständig avsaknad av motivering som åsidosättande av processrättsliga bestämmelser om bevisning, principen om likhet mellan parterna, artikel 94 i personaldomstolens rättegångsregler, kommissionens omsorgsplikt med avseende på klaganden samt principen om god förvaltningssed.

Talan väckt den 4 juni 2010 — Italien mot kommissionen

(Mål T-257/10)

(2010/C 221/81)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— Ogiltigförklara kommissionens beslut C(2010) 1711 slutligt av den 24 mars 2010, som avser statligt stöd nr C 4/2003 (f.d. NN 102/2002), och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Italien har väckt talan vid Europeiska unionens tribunal mot kommissionens beslut C(2010) 1711 slutligt av den 24 mars 2010, som avser statligt stöd nr C 4/2003 (f.d. NN 102/2002), delgivet den 25 mars 2010 genom brev SG Greffe (2010) D/4224. Beslutet fattades efter domstolens dom i mål C-494/06 P, kommissionen mot Italien och WAM, där kommissionens överklagande av förstainstansrättens dom ogillades. Förstainstansrätten hade bifallit talan i de mål som anhängiggjorts av Italien och WAM gällande kommissionens beslut 2006/177/EG angående statligt stöd C 4/2003 (f.d. NN 102/2002) som Italien beviljat WAM. Enligt beslutet ansågs de stödåtgärder beträffande räntefötter som beviljats WAM S.p.A. enligt lagen 394/81 för italiensk export åren 1995 och 2000 vara oförenliga med den gemensamma marknaden.

Till stöd för sin talan gör Republiken Italien gällande följande:

Den första grunden avser åsidosättande av artikel 4.5 i förordning EG 659/99 ⁽¹⁾ och principen *ne bis in idem*. Härvid hävdas att kommissionens tidigare beslut som fattades år 2004 beträffande samma stöd har ogiltigförklarats i sin helhet och retroaktivt av förstainstansrätten och domstolen. Detta utgjorde ett tyst godkännande av stödet från tidpunkten för beslutet att inleda den formella granskningen i januari 2003. Dessutom gör sig principen *ne bis in idem* gällande.

Den andra grunden avser åsidosättande av artikel 108.2 och 108.3 i FEUF och artiklarna 4, 6, 7, 10, 13 och 20 i förordning EG 659/99. Enligt Republiken Italien innehåller det nya beslutet en helt ny granskning av det aktuella stödet. Detta beslut borde alltså ha fattats före inledandet av ett formellt kontradiktoriskt granskningsförfarande mot medlemsstaten och berörda parter.